

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 24. februar 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 28 (alm. del) efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF) og ikkemedlem af udvalget (MFU) Morten Messerschmidt (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 28:

Vil ministeren i forlængelse af orienteringen om udkast til forslag om lov om ændring af udlændingeloven, hjemrejseloven, straffeloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale (IFU alm. del - bilag 38) kommentere, hvorvidt den konstruktion, der foreslås indført af hensyn til bestemmelsen efter statsborgerretskonventionens artikel 7, stk. 1, litra f, og artikel 7, stk. 3, ikke er grundlovsstridig, eftersom man som følge af konstateringen af, at grundlaget for erhvervelsen af statsborgerskab aldrig har foreligget, lader statsborgerretskonventionen afgøre, hvorvidt en mindreårig eller statsløs person anses for at have erhvervet dansk statsborgerskab (ex nunc), selvom denne aldrig efter grundloven har haft erhvervet dansk statsborgerskab (ex tunc)? Vil ministeren samtidig redegøre for, hvorvidt konventionens artikel 7 i disse tilfælde ikke er contra legem grundlovens § 44, stk. 1, og i forlængelse heraf redegøre for, om dette ikke medfører, at konventionens bestemmelse i disse tilfælde ikke ved de i dansk ret anerkendte fortolkningsmetoder, kan bringes i overensstemmelse med grundloven?

Svar:

1. Et barn erhverver dansk statsborgerskab ved fødslen, hvis faderen, moderen eller medmoderen er dansk, jf. indfødsretslovens § 1, stk. 1.

Det vil sige, at hvis et barn f.eks. bliver født i Danmark og bliver registreret med en dansk mand som sin retlige far og en udenlandsk kvinde som sin retlige mor, har barnet erhvervet dansk statsborgerskab ved fødslen. Hvis det f.eks. i en faderskabs-sag konstateres, at den danske mand ikke længere er barnets retlige far, men det i stedet konstateres, at en mand, som ikke er dansk statsborger, er barnets retlige far, vil barnet anses for ikke at have erhvervet dansk statsborgerskab på noget tidspunkt.

20. marts 2023

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2023 - 3811
Akt-id 2239733

2. Med det i spørgsmålet omtalte lovforslag foreslås det bl.a., at det indsættes i indfødsretslovens § 1, stk. 4, at konstateres det, at forholdet, som lå til grund for et barns erhvervelse af dansk indfødsret efter indfødsretslovens § 1, stk. 1 eller 3, § 2 eller § 2 A, stk. 1 og 3, ikke længere foreligger, skal barnet anses for ikke på noget tidspunkt at have erhvervet dansk indfødsret, medmindre barnet derved bliver statsløst, eller hvis konstateringen sker efter, at vedkommende er fyldt 18 år. Den pågældende vil i den situation blive anset som havende dansk statsborgerskab i overensstemmelse med statsborgerretskonventionens artikel 7, stk. 1, litra f og artikel 7, stk. 3.

3. Efter grundlovens § 44, stk. 1, kan ingen udlænding få dansk statsborgerskab uden ved lov (naturalisation). Bestemmelsen indebærer et delegationsforbud, og det kan således ikke overlades til administrative myndigheder eller domstolene at træffe afgørelse om tildeling af dansk statsborgerskab til udenlandske statsborgere og statsløse personer.

Grundlovens § 44, stk. 1, er dog ikke til hinder for, at der ved lov fastsættes bestemmelser om, at dansk statsborgerskab automatisk opnås, når visse faste kendsgerninger er til stede. Således er der f.eks. i den gældende indfødsretslov fastsat regler om, i hvilke tilfælde dansk statsborgerskab erhverves ved fødslen, jf. § 1, ved forældrenes efterfølgende indgåelse af ægteskab, jf. § 2, og ved adoption, jf. § 2 A.

Det bemærkes, at der med lovforslaget foreslås en bestemmelse, hvori det er fastsat, hvilke kendsgerninger der skal være til stede, såfremt en person må anses som havende dansk statsborgerskab. Myndighederne får således alene til opgave at konstatere, at de pågældende er omfattet af de situationer, hvor de pågældende må anses som værende danske statsborgere. Det er derfor Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at den foreslåede bestemmelse ikke rejser spørgsmål i forhold til grundlovens § 44, stk. 1.

Kaare Dybvad Bek

/

Christine V. Johansen